

а азъ още помнѣхъ, че като бѣхъ учителъ въ Котелъ, майка ми глѣдаше въ часословеца, че ако имаше въ него день да пише (въ сръда, петѣкъ и въ поститѣ) „Разрѣшение вина и Елея“, тя ми готвяше не съ зейтинѣ, ами съ шарланѣ, защото той не ставалъ отъ маслини. Освѣнѣ това баща ми по подражаніе, види се, на Свято-горскитѣ скаски въ черква и той приготвялъ за всяка недѣля и празникъ самъ или отъ пролозитѣ слова, които казвалъ подиръ Евангелието и отъ които доста сж се благодарили добритѣ християни и сж се отстранявали и мжжѣ и жени и момци и моми отъ да грѣшжтъ и нѣкакъ си баща ми е билъ. като единъ видъ проповѣдникъ, наставникъ и възпитателъ на цѣлия градъ и сж го за това много уважавали, обичали, почитали не само всичкитѣ граждани, нѣ и самия Митрополитъ, като дохождалъ въ Сливенъ, и го е рѣдкоположилъ за първъ пѣвецъ (протопсалтъ) и проповѣдникъ, нѣ той, както ми казваше майка ми, не могълъ да угоди съ словата си на Хаджи Юрдана Селиминский, който се е билъ училъ въ Атина и тогава, мѣжду 1815 и 1828 г. билъ се е вържалъ отъ тамъ и е билъ станжалъ учителъ въ Сливенъ и е прѣподавалъ, разбира се, по-систематично. зато и били на-дошли въ Сливенъ ученици, да ся учатъ при него чакъ отъ Шуменъ (Хаджи Саввовитѣ синове и пр.) а като Атински възпитанникъ се подигравалъ съ Свято-горскитѣ поучения и съ поститѣ! Не помнѣхъ между 1832—1835 да ли имаше въ нѣкоя махала или келия нѣкой калугеръ или духовникъ, за да прѣподава и Българско четение и писание, нѣ помнѣхъ добръ, че тѣй бѣше заблуденъ Сливена въ грецизма, тѣй влюбенъ въ грѣцкото черковно пѣние, тѣй бѣше подражателъ на първоначалнитѣ грѣцки училища, щото всякъ, който. завеждаше чадото си въ първоначалното училище, трѣбваше да му купи *филада* (грѣцки ушь букваръ съ срички по старата метода и пѣленъ само съ молитви), която, като искаше ученика, трѣбваше